

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΔΙΑΦΩΝΩ Μ'ΟΣΑ ΛΕΣ,
ΘΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΩ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ
ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΟΥ ΝΑ ΤΑ ΛΕΣ,
ΚΑΙ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΟΥ
ΝΑ ΜΗΝ Σ'ΑΚΟΥΩ!

ΑΘΗΝΑ, 31 ΓΕΝΑΡΗ 1996

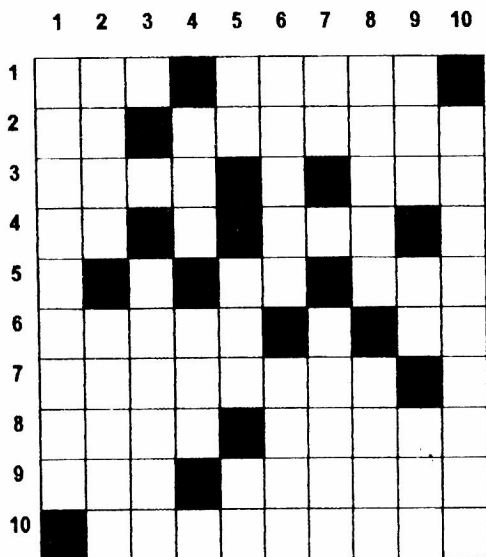
- τεύχος 118

Να σταματήσουν αμέσως οι διώξεις
των Αναρχικών που πιάστηκαν
στο Πολυτεχνείο !!!

Σταυρόλεξο νο.40

...έτσι απλά...

«Μας έγιναν έμμομη ιδέα οι δικαστές». Λένε κάποιιοι... Δεν πάνε, ωστόσο, πολλές μέρες που οι δικαστές διάταξαν τη συνέχιση της κράτησης 2 νεαρών που είχαν την ατυχία να πέσουν στα νύχια τους, όταν αναβλήθηκε η δίκη τους στο αυτόφωρο... Οι 2 νεαροί δέθηκαν με χειροπέδες κι οδηγήθηκαν **σηκωτοί** από τους μπάτσους στο κρατητήριο... **ΣΗΚΩΤΟΙ στην κυριολεξία, αφού οι 2 νεαροί υπόδικοι δεν μπορούσαν να περπατήσουν, λόγω σπαστικής παράλυσης III**

Την είδηση τη διαβάσαμε στα φιλά μερικών μόνο εφημερίδων κι ένα έχουμε να παρατηρήσουμε : **ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΝ ! ΓΙΑΤΙ ;**

ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ Νο.39 (τεύχος 117)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Το μικρό όνομα του Γάλλου ποιητή, τραγουδιστή, συνθέτη και μέλους της γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας Φερρέ - Ιταλός Αναρχικός δικηγόρος του περασμένου αιώνα που ασχολήθηκε με την καταπολέμηση των κρατιστικών εγκληματολογικών θεωριών. 2. Αυτός... είναι - Ο σημερινός διαχειριστής της εξουσίας στην Αλβανία (ανάποδα). 3. Υποκοριστικό γυναικείου ονόματος - Εκεί εξορίστηκαν (σε πολυτελές ξενοδοχείο) οι πρωταίτιοι της χούντας, αμέσως μετά την μεταπολίτευση. 4. Θεός των αρχαίων Αιγυπτίων - Προσδιορισμός ενός... «στόρου» (ανάποδα). 5. Αρχικά αθλητικών σωματείων - Αρχικά ειδικής «υπηρεσίας» της ασφάλειας που ασχολείται με την προστασία του καθεστώτος, 6. ... Παθ : Ισπανός βιογράφος του Ντουρρουτί - Ρωτάει (ανάποδα). 7. Κι άλλος Γάλλος Αναρχικός που έγραψε, μελοποίησε και τραγούδησε τους αντιεξουσιαστικούς αγώνες της χώρας του. 8. Γήινη πτυχή - Το κάνεις όταν δεν ξέρεις. 9. «... δε Γκρήκ», διεθνούς φήμης χαρτοπαίκτης των αρχών του αιώνα στις ΗΠΑ - Μεγάλος (ανάποδα). 10. Σ'αυτήν γεννήθηκε και εκτελέστηκε το 1902 ο ιδρυτής του «Ελεύθερου Σχολείου» Φρανθίσκο Φερρέρ.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Ο ποιητής των «Ασμάτων του Μάλντορόρ». 2. Μερικά (αρχαία) - Λέγεται και «κόκκινο χαβιάρι». 3. Υποδηλώνει και την «μνηχτή» (με το άρθρο της). 4. Ποιοτικά φωνήεντα - Προκάτοχος και διάδοχος των ΣΕΠ (συγκοινωνίες). 5. Γράντε ΓΚ - Αρχαία θάλασσα - Δικά σου (αρχαία). 6. Πρωτεύουσα της Ουκρανίας - Το μικρό όνομα του παλιού Αμερικάνου ηθοποιού Φλυν. 7. Γαλλικό χρυσάφι - Το αντίθετο του χαρίζω. 8. Ελιζέ..., Γάλλος Αναρχικός ανθρωπογεωγράφος του περασμένου αιώνα - Το μικρό όνομα του «Χοντρού» του βαβού κινηματογράφου. 9. Ανάποδη πρόθεση - Συμπλέκει προ φωνήεντος - Κατέθεσε πρόσφατα τα όπλα (ανάποδα, αρχικά). 10. Θεωρητικός (και πρακτικός) της Αναρχίας από την Ιταλία που έδρασε και στην Αργεντινή.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1	Δ	Ι	Κ	Α	Σ	Τ	Ι	Κ	Ο	Ι
2	Ι	Κ	Ρ	Ι	Ω	Μ	Α	■	Μ	Α
3	Κ	■	Α	Θ	■	■	Τ	Α	■	Τ
4	Τ	Υ	Π	Ο	Γ	Ρ	Α	Φ	Ο	Σ
5	Α	Φ	Ο	Υ	■	Ρ	■	Ω	■	Ω
6	Τ	■	Τ	Σ	Ι	Ρ	Ω	Ν	Η	Σ
7	Ο	Σ	Κ	Α	Ρ	■	Θ	Ο	Υ	■
8	Ρ	■	Ι	Ρ	Α	Τ	Ι	Σ	■	Σ
9	Ι	■	Ν	Χ	■	Α	Ε	■	Α	Α
10	Α	Ν	■	Η	Λ	Ο	Π	Α	Ε	Ν

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξη μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ
ΕΛΛΑΔΟΣ

και

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙ-
ΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο τεύχος)

☆ «Κόκκινο πανί» για τους «χριστιανοδημοκράτες» (όπως αυτοβαφτίζονται οι χουντικοί της πρώτης μεταχουντικής περιόδου) αποτελούν οι εκδηλώσεις για την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ της 21/11/1976 διαβάζουμε :

ΤΟ ΧΡΙΚΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Εκ του Ελληνικού Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος (ΧΡΙΚΕ) ανακοινώθησαν χθες τα εξής :

«Οι εκδηλώσεις για το Πλυτεχνείο απεκάλυψαν την πραγματικὴν τους σημασία. Είναι εκδηλώσεις που στρέφονται κατά του Δυτικού προσανατολισμού της χώρας και του αστικού καθεστώτος. Το περίεργον είναι ότι η κυβέρνηση δεν έχει αντιληφθεί αυτό μέχρι σήμερα. Συνεχίζει να πιστεύει ότι οι εκδηλώσεις αυτές αποτελούν απόδοσιν φόρου τιμής εις την δημοκρατικὴν συνείδησιν του ελληνικού λαού.

Το περίεργον είναι ότι η κυβέρνηση δεν ημπούσεν και μέχρις ξενός ωρισμένου σημείου εννόησε την εισοδον του κομμουνιστικού αυτού συμβολισμού εις τον χώρον της εθνικής παιδείας. Το ΧΡΙΚΕ εκφράζει την έντονον ανησυχίαν του δια το γεγονός αυτό. Καλεί την κυβέρνησιν να θέσῃ τέρμα εις την νέαν αυτήν διαστρέβλωσιν της ιστορικής αληθείας με την οποίαν ως συνήθως οι κομμουνισταί επεκτείνουν την επιρροήν των εις τους κόλπους της μαθητικής και σπουδαστικής νεολαίας».

☆ Τα δημοσιεύματα (αποκαλύψεις και σχόλια) στον τύπο για το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα πληθαίνουν, στα τέλη του 1976, όταν εκδίδεται (από τους Δημαρτατικούς) το εβδομαδιαίο «Χριστιανοδημοκρατικόν Βήμα».

Στις 23/11/1976, στην ΑΥΓΗ δημοσιεύονται τα εξής :

Ο Φρέντυ γίνεται... Βάσκος

Πολλά περιμένει κανείς από το άρθρῳ ἰδρυθέν «Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα Ελλάδος» (ΧΡΙΣΚΕΛ), αλλά όχι και να βαφτίσουν τον Φρέντυ Γερμανό «αναρχικό» και «κομμουνιστῆ» !! Ἰδού απόσπασμα από άρθρο του οργά-

νου του ΧΡΙΣΚΕΛ «Χριστιανοδημοκρατικόν Βήμα», όπου γίνεται «κριτική» της ΕΡΤ :

«Μεταξύ των καλύτερων εκπομπών θα πρέπει να αναφερθούν δια την ιστορία φυσικά... οι συζητήσεις στοργυλῆς τραπέζης των ημετέρων... μαρξιστῶν ἢ οψίμων αντιστασιακῶν κατά το μεγαλύτερον ποσοστὸν, τα τραγούδια των διαφόρων ντόπιων τσοπαναραίων με τις αγριοφωνάρες τους που θρηνούν δῆθεν τους ἥρωας, κομμουνιστῆς βεβαίως, της μακρινῆς Χιλῆς, Ουρουγουάης ἢ κάποιας ἄλλης χώρας, που δεν ξέρουν αν βρίσκεται ἔξω από την Κοντοβάζαινα ἢ τη Μακρὰ κόμη, διάφοροι «κουλτουριάρηδες» που μοιάζουν με τον λῆσαστρο Γιαγκούλα και μας ταΐζουν δημοκρατικὴ ἀμπελοφιλοσοφία οι διάφοροι Βάσκοι, Χιλιανοί και κάθε καρυδιάς αναρχικό καρύδι, που ζητᾶ «Λευτεριά», δηλαδή κομμουνισμό, για τον καταδυναστευόμενον λαό του, οι κ.κ. Γερμανός, Αντωνόπουλος, Υψηλάντου και πολλοί ἄλλοι...».

Μπράβο παιδιά και εις ἀνώτερα...

☆ Ὅπως είναι φυσικό, η διαμάχη γύρω από την αρχηγία των «χριστιανοδημοκρατῶν», δηλαδή των ακροδεξιῶν, φτάνει σύντομα στον τύπο, ἔστω και στα «ψιλά» του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Ἐτσι, στις 27/11/1976, διαβάζουμε :

Εκ του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος της Ελλάδος - ΧΡΙΣΚΕΛ ανακοινώθη ότι : «Βάσει...γ' Δυνάμει ἀνεκκλήτων ἀποφάσεων του Ἀρείου Πάγου, ἐκδοθεισῶν εις ἐφαρμογὴν των διατάξεων του ΝΔ 650/74 και του ΠΔ 866/75 περί ἐκλογικῆς νομοθεσίας, καθορίζονται τα ἀκόλουθα :

α) Ὡς μόνον Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα εν Ελλάδι ἀναγνωρίζεται το ὑπό του ημετέρου προέδρου Σωκράτους Κ. Δημάρατου ἰδρυθέν τον Ἰούνιον του 1975.

β) Ἀπαγορεύεται ἐφ'εξῆς εις τον κ. Φάτιον Γούραν η χρησιμοποίησις του τίτλου «Ἑλληνικόν Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα» (ΧΡΙΚΕ).

Ταῦτα ἀνακοινούνται προς γνάσιν του τύπου και παντὸς τρίτου προς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων παρερμηνειῶν και συγχύσεων περί την δῆθεν ὑπαρξίν δυο παρεμφερῶν πολιτικῶν κομμάτων».

☆ Κύρια, πάντως, ἀσχολία και των δυο «χριστιανοδημοκρατικῶν» κομμάτων είναι η ἐκδοσὴ ἀνακοινώσεων κι η διοργάνωσις ἐπετειακῶν ἐκδηλώσεων.

Στις 12/2/1977, με την ευκαιρία των φοιτητικῶν ἐκλογῶν, το ΧΡΙΚΕ (του Γούρα) ἐκδίδει την ἀκόλουθη ἀνακοίνωσις που δημοσιεύεται στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ της 13/2/1977 :

συνέχεια στην ἐπόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Εις την εισηγητική έκθεσιν του σχετικού νομοθετήματος «περί συμμετοχής των φοιτητών και του κατωτέρου διδακτικού προσωπικού εις τας συνεδριάσεις των σχολών και των συγκλήτων των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων», σκοπεύει η κυβέρνησις να νομοθετήσει υποχρεωτικήν την συμμετοχήν όλων των εγγεγραμμένων φοιτητών εις τας φοιτητικάς αρχαιρεσίας. Τούτο το νομοθέτημα δια το ΧΡΙΚΕ ουδεμία σκοπιμότητα εξυπηρετεί ει μόνον έρχεται εις αντίφασιν με τους σχετικούς κανόνες περί αρχαιρεσιών όλων των δυτικοευρωπαϊκών πανεπιστημίων.

Το ΧΡΙΚΕ θεωρεί σκοπιμότερον του προαναφερθέντος ουχι δημοκρατικού νομοθετήματος, να καταστήση η κυβέρνησις δυνατήν, απρόσκοπτον και μυστικήν την ψηφοφορίαν των φοιτητών, έστω και αν αυτοί δεν τυγχάνουν αποδεδειγμένως αριστεροί. Διότι εις τας τελευταίας φοιτητικάς αρχαιρεσίας ουδείς φοιτητής ηδύνατο να ψηφίση, εάν δεν ασπάζετο την μαρξιστικήν ιδεολογίαν ή δεν ετύγγανεν εν γένει υψηλής συμπαθείας των Μαρξιστών. Και με τον τρόπον αυτόν ελπίζομεν ότι θα ήτο δυνατό να λάβη μερικάς ψήφους εις τας φοιτητικάς αρχαιρεσίας και η φοιτητική νεολαία της Νέας Δημοκρατίας.

Αλλ' αντί τούτων η Κυβέρνησις ασχολείται κατά τας φοιτητικάς αρχαιρεσίας με ανθρώπους οι οποίοι «καίγοντες (Νικολαΐδης) μα εκκλησία (Χολέβας) προσπαθούν να μείνουν εις την ιστορίαν».

☆ Τα δυο «χριστιανοδημοκρατικά» κόμματα δεν χάνουν φυσικά την ευκαιρία ν' ασχοληθούν και με την εξωτερική πολιτική της χώρας, όχι βέβαια επειδή ενδιαφέρονται για τα «εθνικά» μας θέματα, αλλά επειδή πρέπει να δείχνουν ότι ενδιαφέρονται.

Ένας απ' τους πρώτους Αμερικανούς που επισκέπτονται την Ελλάδα, μετά τη χούντα και την εισβολή στην Κύπρο, είναι ο Κλίφφορντ, απεσταλμένος του Κάρτερ με εντολή να αναγκάσει την κυβέρνηση Καραμανλή να κατεβάσει τους αντι-ΝΑΤΟϊκούς τόνους που έχει υιοθετήσει (για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης) μετά τις αποκαλύψεις της αμερικανο-ΝΑΤΟϊκής επέμβασης στα εσωτερικά (με τη χούντα) και στα εξωτερικά μας (με την τουρκική εισβολή στην Κύπρο) θέματα. Η επίσκεψη του Κλίφφορντ δίνει την ευκαιρία στα δυο ΚΚΕ και στο ΠΑΣΟΚ να βγάλουν κάποιες απ' τις πιο διαπεραστικές κορώνες τους εναντίον της δεξιής κυβέρνησης. Μαζί τους συντάσσεται και η χουντική πτέρυγα της άκρας δεξιής (σ' ό,τι αφορά την εξωτερική πολιτική, οι φιλοβασιλικοί προτιμούν να μην μιλούν, αφού ό,τι περιμένουν, το περιμένουν από τους ξένους προστάτες τους, κύρια τους Άγγλους και τους Αμερικάνους). Στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ της 23/2/1977 διαβάζουμε :

Το Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα της Ελλάδος

(ΧΡΙΣΚΕΛ) εις ανακοίνωσίν του σχετικώς με την αποστολήν του κ.Κλίφφορντ εις την χώραν μας και αναφερόμενον εις τον σκοπόν του ταξιδιού του, όπως ο ίδιος τον προσδιόρισε κατά την αναχώρησίν του εις το αεροδρόμιον, παρατηρεί ότι «καλόν θα είναι οι υπεύθυνοι κυβερνητικοί κύκλοι να λέγουν την αλήθειαν εις τον λαόν». Το ανωτέρω σχόλιον γίνεται, τονίζει το ΧΡΙΣΚΕΛ, διότι, ενώ ο κ.Κλίφφορντ εδήλωσε, κατά την αναχώρησίν του ότι ο σκοπός του ταξιδιού του είναι να ενημερώση τον πρόεδρο Κάρτερ δια τα θέματα της Ελλάδος, του ΝΑΤΟ και των αμερικανικών βάσεων, αντιθέτως οι κυβερνητικοί κύκλοι εδήλωσαν ότι τα θέματα αυτά εσυζητήθησαν... παρεμπιπτόντως.

☆ Αξίζει τον κόπο, στο σημείο αυτό, να παρατηρήσουμε τον ιδιότυπο «αντιαμερικανισμό» των ακροδεξιών στη χώρα μας. Ως ένα σημείο, αυτός ο «αντιαμερικανισμός» είναι πλαστός και δεν οφείλεται παρά στην προσπάθεια των ακροδεξιών να δείξουν το «ενδιαφέρον» τους για την «εθνική ανεξαρτησία». Υπάρχει, ωστόσο, και ο γνήσιος «αντιαμερικανισμός». Είναι αυτός που εμφανίζεται στα άρθρα (προχουντικά) του Κώστα Πλεύρη, του Ανδρέα Δενδρινού, του Τηλέμαχου Κόμπη κ.α. στην ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, αλλά και στις μέρες μας σε μερικά άρθρα του Νίκου Μιχαλολιάκου στη ΧΡΥΖΗ ΑΥΓΗ, του Γιώργου Καμάλη στον ΣΤΟΧΟ, σ' όλα τα άρθρα του ΔΑΥΛΟΥ, του ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ κλπ.

Παράλληλα, υπάρχει κι ο «φιλοαμερικανισμός» που - κύρια - απαγορεύεται από τα προσωπικά συμφέροντα κάποιων άλλων ακροδεξιών (Ιάκωβος Διαμαντόπουλος, Εμμανουήλ Κοθρής, Θεόφιλος-Λάκης Ιωαννίδης).

Στα πλαίσια του σημερινού θέματος, εφιστούμε την προσοχή των αναγνωστών μας στις διαφορές (σ' ό,τι αφορά τους εξωτερικούς προσανατολισμούς) ανάμεσα στο ΧΡΙΚΕ του Φώτη Γούρα και στο ΧΡΙΣΚΕΛ του Σωκράτη Δημάρατου (όπως φαίνονται στο αμέσως προηγούμενο δημοσίευμα και στην ανακοίνωση του ΧΡΙΚΕ για το Πολυτεχνείο στην προηγούμενη σελίδα). Τα όσα δημοσιεύσαμε στα προηγούμενα τεύχη, για τις σχέσεις του Γούρα με την γερμανική «χριστιανο-σοσιαλ-δημοκρατία» (αμερικανόφιλη παρά τις ναζιστικές της παρεκκλίσεις) του Στράους, εξηγούν ως έναν βαθμό αυτές τις διαφορές.

☆ Το φοιτητικό κίνημα, πάντως, παραμένει ο υπ' αριθμόν 1 στόχος του ΧΡΙΚΕ, που - όπως κι όλοι οι ακροδεξιοί - το θεωρεί «διαβρωμένο από την αριστερά». Στις 24/2/1977 διαβάζουμε και πάλι στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ :

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Το Χριστιανοδημοκρατικόν Κοινωνικόν Κόμμα Ελλάδος (ΧΡΗΚΕ) με ανακοίνωσίν του αναφέρεται εις την αποχήν των φοιτητών από την παρέλασιν δια τας εορτάς απελευθερώσεως των Ιωαννίνων και τας σχετικές δηλώσεις του υπουργού Εθν. Αμύνης κ. Ευ. Αβέρωφ και παρατηρεί, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«Σφάλλει ο κ. υπουργός, διότι ερωτάται τί έπραξε, συμμετέχων εις τα υπουργικά συμβούλια, ίνα μη αφεθούν οι φοιτηταί - το ζυμάρι του Έθνους - έρμαιοι και απροστάτευτοι έναντι αντιλήψεων του περασμένου αιώνος και των αεί εχθρών του ελληνικού γένους ; Ποία μέτρα έλαβε ο κ. υπουργός δια να μη διασυρθή το λαμπρόν ιστορικόν παρελθόν της ελληνικής φυλής ; Διότι αλλοίμονον δια έναν λαόν, ο οποίος δεν σέβεται το παρελθόν του· δεν πρόκειται να σεβασθή ούτε το μέλλον του. Το ΧΡΗΚΕ ερωτά τον κ. υπουργόν, αφού έθεσεν εις την αυτήν μοίραν τους απειληθέντας με τους απειλούντας φοιτητάς, ποίος λεβντογεννημένος νέος θα ήτο εις θέσιν ευθυτενής να λάβη μέρος εις τας εκδηλώσεις της απελευθερώσεως των Ιωαννίνων και δεν θα εσκέπτετο ότι πάρ'αυτα από τους απειλούντας θα εχαρακτηρίζετο ως βομβιστής και μέλος δολοφονικής δεξιάς ομάδος ; Θα συνελαμβάνετο παρά του Εισαγγελέως, θα ωδηγείτο εις τα ανακριτήρια, το όνομά του θα διεσύρετο εις τον Τύπον και θα απεκλείετο από τας επομένας πανεπιστημιακάς εξετάσεις».

☆ Φυσικά, είναι η εποχή των Καλέντζη, Ναστούλη και της «χωρίς τηλεφώνο και διεύθυνση» Νέας Τάξης, στους οποίους θ'αναφερθούμε στα προσεχή τεύχη μας. Απλά, φανταζόμαστε πόσο δικαιωμένος θα πρέπει να αισθάνεται σήμερα ο Γούρας, ακούγοντας τους τότε εχθρούς του (ΠΑΣΟΚ) να επαναλαμβάνουν τα ουρλιαχτά του εναντίον των Αναρχικών...

☆ Σημειώνουμε επίσης την αλλαγή στην ονομασία του ΧΡΗΚΕ, από «Ελληνικόν Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα» σε «Χριστιανοδημοκρατικόν Κοινωνικόν Κόμμα Ελλάδος», που - όπως είδαμε - οφείλεται στην αντίδραση του ΧΡΗΣΚΕΛ και του Δημάρατου.

☆ Οι εξωτερικοί προσανατολισμοί του Γούρα και του ΧΡΗΚΕ φαίνονται καθαρότερα στο παρακάτω δημοσίευμα του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ της 26/2/1977 :

Από την νεολαίαν του Χριστιανοδημοκρατικού Κοινωνικού Κόμματος Ελλάδος εξεδόθη χθες η ακόλουθος ανακοίνωσις :

«Η Νεολαία του ΧΡΗΚΕ ανέμεινε επί εβδομάδαν τον

ξεσηκωμό των «δημοκρατικών νεολαιών» της χώρας μας εναντίον των Ανατολικών χωρών αι οποίαι με σταλινικάς μεθόδους προσπαθούν να καταπνίξουν τις φωνές των ελευθέρων διανοουμένων, όπως έκαναν με την Χιλή, την Ισπανία, την Αργεντινή. Εν τούτοις προσποιήθηκαν τους κωφούς και τους ανίδεους, όταν ένας Κάρτερ και όταν όλη η ελεύθερη Ευρώπη, ακόμη και τα Κ.Κ Ιταλίας και Γαλλίας στιγμάτισαν τις πράξεις αυτές. Για άλλη μια φορά καταγγέλλομεν προς τον ελληνικόν λαόν εκείνες τις «δημοκρατικές νεολαίες», οι οποίες φωνασκούν μόνον όταν θίγονται τα κομματικά τους συμφέροντα. Η Νεολαία του ΧΡΗΚΕ συμπαρίσταται ολοψύχως στον αγώνα των ελευθέρων διανοουμένων ανθρώπων όλων των Ανατολικών χωρών».

☆ Την 1/3/1977, ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ δημοσιεύει μίαν ακόμη ανακοίνωση του ΧΡΗΚΕ, αυτή τη φορά επί θέματος... ιδεολογικού.

Το Χριστιανοδημοκρατικόν Κοινωνικόν Κόμμα Ελλάδος (ΧΡΗΚΕ) με ανακοίνωσίν του τονίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής δια την ομιλίαν του υπουργού Συντονισμού του παρελθόντος Σαββάτου :

«Τον λόγον του κ. Παπαληγούρα, της 26^{ης} Φεβρουαρίου εις Θεσσαλονίκην, περί της ιδεολογικής ταυτότητος της Νέας Δημοκρατίας, χαρακτηρίζει άγνοια ή εσκεμμένη προσπάθεια να οδηγηθή ο ελληνικός λαός εις ένα ανύπαρκτον κόσμον. Ο κ. Παπαληγούρας ετόνισε ότι πιστεύει και ασκεί μίαν ελευθέραν οικονομίαν. Αν ηδύνατο όμως να κρίνη τας πράξεις του και τον τρόπον με τον οποίον χειρίζεται τα οικονομικά θέματα της χώρας, θα αντελαμβάνετο ότι άλλα λέγει και άλλα εφαρμόζει. Ο κ. Παπαληγούρας ηναντιώθη κατά του «υστερικού αντιαμερικανισμού». Τον ερωτώμεν όμως ποίος εδημούργησε και ποίος ενίσχυσε το αντιαμερικανικόν κλίμα εις την Ελλάδα; Οι πάντες γνωρίζουν και περισσότερον ο κ. υπουργός ότι το εδημούργησε δια συγκεκριμένων πράξεων και παραλείψεών της η κυβέρνησις δια να τροφοδοτήση τον γαργαντούαν του εσωτερικού πολιτικού της μετάπου. Εν τη ρητορική του αυταρεσκεία ο κ. υπουργός παρεσύρθη εις σοβαρά, επί στοιχειωδών θεμάτων, λάθη και σύγχυσιν, μη δυνηθείς π.χ. να διακρίνη βασικάς διαφοράς μεταξύ ευρωπαϊκών σοσιαλδημοκρατικών και συντηρητικών κομμάτων. Αλλά ποίαν αξίαν θα είχεν αυτή η διάκρισις αφού η Ν.Δ. ούτε συντηρητικόν, ούτε σοσιαλδημοκρατικόν κόμμα είναι; Άλλωστε, ποίος γνωρίζει τί πράγματι είναι το κυβερνών σήμερον την Ελλάδα κόμμα;».

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

☆ Στις 2/3/1977, το ΧΡΙΚΕ εκδίδει νέα ανακοίνωση με την οποία καταγγέλλει τα «κρούσματα βίας» και ζητάει την πάταξη των δραστών, δηλαδή του «παρακράτους της αριστεράς» (βλ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, 3/3/1977).

☆ Στις 23/4/1977, ακολουθεί άλλη ανακοίνωση όπου καταγγέλλεται η εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης και του Καραμανλή :

«Νέοι καραμανλικοί θρίαμβοι επικρέμανται υπέρ τας κεφαλάς των Ελλήνων. Δεν μας έφτανε η περιβόητος Ε.Ο.Κ., η οποία μας απολακτίζει (μέχρι σημείου να κινδυνεύει και το περίφημον σύνθημα : «Ελλάς - Γαλλία - Συμμαχία»).

Ιδού τώρα και ο πρόεδρος Κάρτερ, ο οποίος αλλάζων αιφνιδίως την στάσιν του ετοιμάζεται να ακολουθήσει πιστά έναντι της Τουρκίας την πολιτικήν Κίσσιγκερ - Φόρντ. Διερωτώμεθα λοιπόν εις ποίον σημείον εγγύς του Ναδύρ ευρίσκειται πλέον το διεθνές κύρος του κ. Κ. Καραμανλή; Και ναί μεν η κυβέρνησις της Νέας Δημοκρατίας, προφανώς εν τη απογνώσει της, εις κάτι τέτοιαις στιγμές καλλιεργεί έτερον μύθον της «προσεγγίσεως» προς τα Βαλκάνια και την Σοβιετικήν Ένωσιν, αλλά και προς τα εκεί φαίνεται να έχη προφθάσει η Τουρκία».

(ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, 24/4/1977)

☆ Ο Σωκράτης Δημάρατος και το ΧΡΙΣΚΕΛ, που σωμαίνον τους τελευταίους μήνες (ίσως επειδή «τα έχουν τσουγκρίσει») (;) με τον Σάββα Κωνσταντόπουλο του Ελευθέρου Κόσμου), βλέποντας τον ποταμό των ανακοινώσεων του Γούρα και του ΧΡΙΚΕ, αποφασίζουν να μπουκν και αυτοί στο παιχνίδι της εξωτερικής πολιτικής (ιδίως λόγω των επικειμένων - τον επόμενο χρόνο - εκλογών). Στις 18/5/1977, στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ δημοσιεύονται τα εξής :

ΤΟ «ΧΡΙΣΚΕΛ» ΖΗΤΕΙ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΩΝ
Το Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα Ελλάδος (ΧΡΙΣΚΕΛ) με ανακοίνωσίν του τονίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής :

«Μετά τα όσα δυσάρεστα δια τα εθνικά μας συμφέροντα διεδραματίσθησαν κατά την πρόσφατον σύνοδον του ΝΑΤΟ και τας διπλωματικάς επαφάς του κ. Πρωθυπουργού εις Λονδίνον και Παρισίους, νομίζομεν ότι η σφβούσα από μακρού χρόνου πολιτική κρίσις αποκορυφούται».

Και, αφού προσθέτει τας γνωστάς δηλώσεις του Αμερικανού Προέδρου δια την Τουρκίαν, καταλήγει :

«Κατόπιν της τοιαύτης εξελίξεως των εθνικών μας ζητημάτων, το ΧΡΙΣΚΕΛ έχει την γνώμη ότι η κυβέρνησις υποχρεούται όπως προσφύγη το δυνατόν ταχύτερον εις τον λαόν, τον μόνον αρμόδιον να αποφανθή επί της τοιαύτης πολιτικής».

☆ Η δημοσίευση και νέας ανακοίνωσης του ΧΡΙΣΚΕΛ στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ στις 25/5/1977 δείχνει ότι οι σχέσεις τους εξομαλύνονται. Έτσι :

Το Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα Ελλάδος (ΧΡΙΣΚΕΛ) με ανακοίνωσίν του σχετικήν με τας δημοσιευθείσας πληροφορίας περί χρηματοδοτήσεως των κομμάτων, τονίζει, μεταξύ άλλων και τα εξής :

«Νομίζομεν ότι αι ανάγκαι όλων των κομμάτων είναι αι αυταί, διότι τα ίδια στοιχειώδη έξοδα οργανώσεως του προεκλογικού αγώνος προβλέπονται δι' όλα. Και επομένως η απρόσωπος Πολιτεία οφείλει ίσην μεταχείρισιν αυτών, εάν πράγματι δεν θέλει να εξωθήση τα αδικούμενα κόμματα εις αναζήτησιν άλλων πηγών χρηματοδοτήσεώς των».

☆ Δεν μπορούμε να μην παρατηρήσουμε, στο σημείο αυτό, την αλλαγή της γλώσσας και του ύφους, που παρατηρείται στις τελευταίες, σε σύγκριση με τις παλιότερες ανακοινώσεις του ΧΡΙΣΚΕΛ. Ίσως να είναι άλλος ο συντάκτης τους. Δεν αποκλείεται να έχει ήδη αρχίσει η θέση του Δημάρατου σε «καραντίνα» από τους ακραιφνείς χουντικούς (Ματθαίου, Μανωλόπουλος), που - όπως κι ο Σάββας Κωνσταντόπουλος - οραματίζονται το «μεγάλο κόμμα της εθνικόφρονος παρατάξεως» και πιέζουν τον Δημάρατο να συμμαχήσει με τον Γούρα στα πλαίσια της «Εθνικής Παρατάξεως» που βρίσκεται στα σκαριά. Στα τέλη του Απριλίου του 1977, πάντως, ο Δημάρατος εκπροσωπεί το ΧΡΙΣΚΕΛ στο μνημόσυνο που οργανώνουν οι δεξιοί για το 5/42 και τον Ψαρρό. Ενδεικτικό είναι το ότι το ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ, που εκδίδεται ενάμισυ μήνα αργότερα, την 1/6/1977, προβάλλει λιγότερο την ομιλία του Δημάρατου και περισσότερο του Δημήτρη Σφαέλλου (του ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ «Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ»), ο οποίος λίγους μήνες αργότερα συμμετέχει στο ψηφροδέλτιο της ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ (αντίθετα με τους Φίλιππο Λιβιτσιάνο και Σωκράτη Δημάρατο), όπως είδαμε και στα προηγούμενα τεύχη του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ.

☆ Παρ' όλα αυτά, στις αρχές του Ιουνίου το ΧΡΙΣΚΕΛ γιορτάζει τα πρώτα του γενέθλια :

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ «ΧΡΙΣΚΕΛ»

Ως ανεκοινώθη, το «ΧΡΙΣΚΕΛ» επί τη συμπληρώσει έτους από της αναδείξεως της πρώτης αιρετής διοικήσεώς του, οργανώνει πανηγυρικήν εκδήλωσιν εις το ξενοδοχείον «Παρκ» επί της λεωφόρου Αλεξάνδρας την 8ην μ.μ. της προσεχούς Δευτέρας, 6ης Ιουνίου. Κατ' αυτήν θα ανακοινωθούν αι βασικά αρχαί του κόμματος, το γενικόν πλαίσιον του προγράμματος αυτού καθώς και η θέσις του κόμματος επί της κρατούσης σήμερον πολιτικής καταστάσεως εις την χώραν μας.

ΕΛ. ΚΟΣΜΟΣ, 1/6/1977

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

☆ Φυσικά, το ΧΡΙΣΚΕΛ διαθέτει και πρόγραμμα... οικονομικό. Και, βέβαια, το πρόγραμμα αυτό ταυτίζεται με τις επιδιώξεις του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων :

Ανακοίνωσις του «ΧΡΙΣΚΕΛ» δια το δετές
Εκ του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος (ΧΡΙΣΚΕΛ) εξεδόθη ανακοίνωσις σχετικώς με την κατάθεσιν εις την Βουλήν των προκαταρκτικών του δετούς προγράμματος. Εις αυτήν τονίζονται και τα εξής :
«Δεν παρήλθεν ουδέ εν εικοσιτετράωρον από της καταγγελίας του προέδρου του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ) ότι η κυβέρνησις ακολουθεί ασαφή οικονομικήν και φορολογικήν πολιτικήν και ξαφνικά προβάλλει «καινοτομών» ο πλέον αρμόδιος εκπρόσωπος αυτής, δια καταθέσεως εις την Βουλήν των «Προκαταρκτικών του δετούς Προγράμματος Οικονομικής και Κοινωνικής Αναπτύξεως» διά να επιτείνη, αντί να διασκεδάση, την κρατούσαν εν προκειμένω σύγχυσιν. Τα εξαγγελθέντα μοιάζουν με κακόγουστον προεκλογικήν εξαγγελίαν».

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, 5/6/ 1977

☆ Μια λακωνική ανακοίνωσις είναι η τελευταία του ΧΡΙΣΚΕΛ, τουλάχιστον στο αρχείο που έχουμε στη διάθεσή μας :

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΚΕΛ

Την 24^{ην} τρ. μηνός θα πραγματοποιηθῆ εις ξενοδοχείον της Κηφισιάς συνεστίασις των νέων και νεανίδων των προσσείων πρωτευούσης του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος (ΧΡΙΣΚΕΛ). Κατ'αυτήν θα παραστούν ο πρόεδρος του κόμματος κ. Σωκράτης Δημάρατος καθώς και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου αυτού.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, 17/8/ 1977

☆ Δυο μήνες αργότερα, τον Οκτώβρη του 1977, ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ περνάει στο πλευρό της ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ του Στέφανου Στεφανόπουλου. Ο Σωκράτης Δημάρατος και το ΧΡΙΣΚΕΛ εξαφανίζονται οριστικά απ'την πολιτική ζωή του τόπου. Ο Φώτιος Γούρας εντάσσεται στην ΕΘΝΙΚΗ

ΠΑΡΑΤΑΞΗ και το ΧΡΙΚΕ δεν ξανακούγεται πια, ούτε σαν απλή μνεία στις προεκλογικές καταχωρήσεις του τ.προέδρου του...

ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ ΨΗΦΙΣΤΕ ΜΕ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟ

ΦΩΤΙΟΣ ΓΟΥΡΑΣ

Δρ Πολιτικός Μηχανικός
Οικονομολόγος

Β' Περιφέρεια 'Αθηνών
της «ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ»

'Ο Ρουμελιώτης που τίμησε διεθνώς τον τόπο του και την 'Ελλάδα — 'Ο άγνος πατριώτης που ζητά την ψήφον σου υπέρηφανα.

Φροντίβα: Διά τής 'Εθνικής Δυνάμεις — Διά τής Σώματα 'Ασφαλείας — Διά την εφαρμογήν των νόμων προς πάσαν κατεύθυνσιν.

☆ Σήμερα, ο Σωκράτης Δημάρατος έχει ξεχαστεί απ' όλους, ακόμη κι απ' τους άσπονδους εχθρούς του που τον είχαν καρφώσει σαν μέλος Μασονικής Στοάς.

Ο Φώτιος Κ. Γούρας έχει κι αυτός αποσυρθεί απ' την ενεργό πολιτική και ασχολείται με το τεχνικό του γραφείο (Σόλωνος 49, τηλ. 3624852), Το σπίτι του, (Υακίνθων 15, Ψυχικό, τηλ. 6723124) ωστόσο, εξακολουθεί να είναι «στεκι» πολλών πρώην παραγόντων της χούντας...

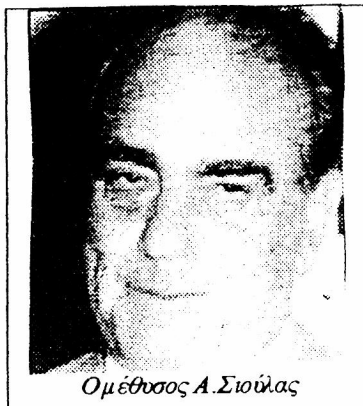
Στο επόμενο τεύχος μας θα συνεχίσουμε την παρουσίαση των ακροδεξιών οργανώσεων στη μεταχουντική εποχή.

«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ, 150^{ήμερο} Εμπιστευτικό Δελτίο» είναι ο τίτλος ενός δελτίου πληροφοριών (οικονομικών, αλλά και πολιτικών), που στέλνεται με φαξ στους συνδρομητές του... Στις 20 Νοέμβρη 1995, ανάμεσα στ' άλλα, περιλαμβάνονταν και τα εξής :

Περίεργα σενάρια αποσταθεροποίησης και ρόλου του τέως... Σαν αποτέλεσμα των γεγονότων στο Πολυτεχνείο και στον Κορυδαλλό... (και με) την σοβαρή πιθανότητα άμεσης προσφυγής σε εκλογές, κυκλοφόρησαν... στις Βρυξέλλες, Βόννη και Ουάσιγκτον περίεργες αναφορές στον τέως Κωνσταντίνο ! ... Συγκεκριμένα, η πλήρης παράλυση του κρατικού μηχανισμού μπροστά (στα παραπάνω)... (αναζωπύρωσαν τις συζητήσεις) σε πολιτικούς και στρατιωτικούς κύκλους για την χρησιμότητα ενός «σταθερού θεσμού», όπως η μοναρχία (!), «ο οποίος θα εξασφάλιζε πολιτική σταθερότητα στην χώρα και θα ενέτασσε την ελληνική πολιτική μέσα στα πλαίσια των κοινών (!) συμφερόντων των εταιρών»...

Λύσσαζαν οι συμμορίτες του Βασίλη Κόκκινου με τις - κατά τη γνώμη τους - «ελαφρές ποινές» στις οποίες καταδικάστηκαν ερήμην οι περισσότεροι από τους 137 ανθρώπους που πιάστηκαν στο Πολυτεχνείο στις 18/11/95 και παραπέμφθηκαν αμέσως στο αυτόφωρο. Έσπευσαν, λοιπόν, οι εισαγγελείς κι άσκησαν έφεση «υπέρ του νόμου», επειδή λέει «οι κατηγορούμενοι αθωώθηκαν από την κατηγορία της σύστασης και συμμορίας». ☛ Φυσικά, αντέδρασαν οι πάντες. Ακόμη κι ο ανεκδιήγητος πρόεδρος της «Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων» έσπευσε να χαρακτηρίσει την αχαρκτήριστη αυτή ενέργεια σαν «υπερβολική». ☛ Λίγες μέρες αργότερα, ωστόσο, η δικαστική συμμορία ξαναχτύπησε. Ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Α Σιούλας, με την υπ' αριθ. 4390/12-1-1996 παραγγελία του, ζήτησε την...

Ομβρόσος Α. Σιούλας

πειθαρχική δίωξη των δικαστών που στις 20/1/95 αποφάσισαν την άρση της προσωρινής κράτησης του Γιώργου Βλασσόπουλου, του οποίου η συντρόφισσα είχε τραυματιστεί σοβαρά στο κεφάλι. ☛ Ο Α. Σιούλας, που στις 22/1/1996 εμφανίστηκε στην εισαγγελική έδρα του ανατάτου δικαστηρίου της χώρας με εμφανέστατα τα συμπτώματα της ουϊσκοποσίας (delirium tremens χαρακτήρισαν την αγόρευσή του - σε άσχετη με τα παραπάνω υπόθεση - οι παρευρισκόμενοι δικηγόροι) και οι «κομμουνιστές» του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ δεν είναι δυστυχώς οι μόνοι που έχουν βγάλει σπυράκια με τον Βλασσόπουλο. Από κοντά τους τρέχει και το ΠΡΙΝ που παρ' όλα αυτά διατείνεται ότι «συμπαραστέκεται» στους διωκόμενους» την ίδια στιγμή που ξερνάει εναντίον τους την ίδια εισαγγελο-κουκουέδκη χολή και λάσπη. ☛ Μόνο να συκοφαντούν ξέρουν οι τύποι του ΠΡΙΝ... Και να κλαψουρίζουν όταν δέχονται τα επίχειρα των πράξεών τους (στη Θεσσαλονίκη, όπου εμφανίστηκαν να θεωρούν τουλάχιστον ηλίθιο τον Γιώργο Ρούσση, αφού κατά τη γνώμη τους, συμπαραστάθηκε σε «ρουφιάνους, προβοκάτορες και ανεγκέφαλους, τους

"Απέναντι στη λεγόμενη κοινή γνώμη, που δεν της έκανα ποτέ καμία παραχώρηση, ισχύει πάντα η ρήση του μεγάλου φλωρεντινού: τράβα το δρόμο σου κι άσε τον κόσμο να λείει"
Καρλ Μαρξ

Σε προεπαναστατικές εποχές, η δίκαιη λαϊκή βία αναπληρώνει το έλλειμμα της κοινωνικής δικαιοσύνης, αναπροσαρμόζοντας τις όποιες ψευδαισθήσεις του Κινήματος στην πραγματικότητα. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά, για να μπορούμε να ερμηνεύσουμε τούτη τη θέση μας.

Αν γράφουμε ότι σε κάθε ταξική κοινωνία υπάρχει έλλειμμα κοινωνικής ισονομίας και ανθρώπινης ισοτιμίας, είναι σχεδόν σίγουρο πως θα έχουμε γράψει το κοινότοπο και το τετριμμένο. Αν, όμως, υποστηρίξουμε ότι σε κάθε ταξική κοινωνία περισσεύουν οι κινηματικές ψευδαισθήσεις, τότε είναι σχεδόν βέβαιο πως θα έχουμε ήδη υποστηρίξει το πρωτότυπο και το ρηθικέλευθο.

Πράγματι, έτσι είναι. Η ταξική δικτατορία διαπερνά και θρυμματίζει ολοκληρωτικά την κοινωνική σφαίρα. Έτσι, διασκορπίζει όχι μόνο τη θετική αλλά και την αρνητική της κατάσταση που πραγματώνεται ως Κινηματική Διαδικασία. Δυστυχώς μπορεί να φαίνεται σχήμα οξύμωρο, εν τούτοις συνάπτει νόημα σωστό: στην ιστορική του εξέλιξη το Εργατικό Κίνημα αναπαράγει στους κόλπους του το κοινωνικό στάτους που αντιμάχεται. Ειδικότερα, από εποχής εγκαθίδρυσης της Τυπικής Αστικής Δημοκρατίας και εντεύθεν, λειτουργεί κατ' εικόνα και ομοίωση της, με "κυβέρνηση", "αντιπολίτευση", "πολυφωνία" κ.λπ.

Σ' αυτό ακριβώς το σημείο θέλουμε -- πολύ συνοπτικά -- να παρενθίσουμε μια κριτική ιστορική ματιά στην εξέλιξη του Εργατικού Κινήματος. Πιστεύουμε λοιπόν πως η διάσπαση του, κατά τη Β' Διεθνή, σηματοδότησε αυθωρεί και παραχρημα την αντιστροφή μέτρηση. Η υπαγωγή και (εν τέλει) η παγιοποίηση του ενιαίου προλεταριακού και απελευθερωτικού προτάγματος στη σκέψη δύο φωτεινών, αλλά ετερόρρυθμων εξουσιαστικών μορφών (Μπακούνιν-Μαρξ), επέφερε τον εγκλωβισμό, τη χειραγώγηση και τον κατακερματισμό. Εξάλλου η εσωστρέφεια, ο απομονωτισμός, ο δογματισμός, η έπαρση και η ιδεοληψία του εν λόγω Κινήματος είναι γνησια τέκνα αυτής της φετιχιστικής -- μπορούμε να πούμε -- υπαγωγικής διαδικασίας.

Βέβαια, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ή να προσπεράσει την πολυπλευρα πολιτική αφαιρετική συνεισφορά των δύο μεγαλοφών "παπουδών" στη μεγάλη υπόθεση της Ανθρώπινης Χειραφέτησης. Όπως, επίσης, γνωρίζουμε καλά πως είναι πολύ ευκολο να ασκείται κριτική σήμερα, εκ του ασφαλούς, έξω από τις τότε κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες και συγκυρίες. Για το λόγο αυτό, θα τους τιμούμε πάντα ως κλασικές-διαχρονικές ιστορικές "στιγμές", ως μεγάλους

Ανθρώπους με μικρά ανθρώπινα λάθη.

Σ' ένα τέτοιο όμως κινηματικό κλίμα, σε μια τέτοια περιρρέουσα επαναστατική ατμόσφαιρα, όπου -- όπως γράφει -- κυριαρχούσαν ο κατακερματισμός και η συγχύση, τι πιο ευκολο από το να αναπτύχθουν ταχιστα κινηματικές ψευδαισθήσεις κάθε μορφής και τάξης. Αλλά οι ψευδαισθήσεις γίνονται μονομανίες, οι οποίες με τη σειρά τους οδηγούν κατευθείαν στις παρανοίες.

Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω νοσηρών φαινομένων ήταν ο επαναστατικός υβριδισμός, που μεθόδευσε με μαθηματική ακρίβεια τη δολοφονία της Επαναστατικής Πρακτικής Θεωρίας, δηλαδή τη δολοφονία της ίδιας της Ανατρεπτικής Ουσίας. Σε τελική ανάλυση, η "διαλεκτική" των τεχνικών της εξουσίας (ή της αντι-εξουσίας) ποδηγετήσε την πρωτογενή, αυθεντική, ανατρεπτική προδιάθεση των μαζών -- ενουχιζόντας, μ' αυτό τον τρόπο, τη λαϊκή βία, η οποία καθώς διευδυνεται από το ενστικτο είναι ασφαλέστερη (και άρα αποτελεσματικότερη) από την οποιαδήποτε εκλογικευμένη και διανοουμενιστική "λαϊκή" προταση.

Τώρα, περνώντας στο σήμερα, οφείλουμε να ξανασταθούμε όρθιοι, να ξαναβρίσουμε τα ματια και να ζητήσουμε, πάλι από την αρχή, ιδεολογική συνοχή, κινηματική ενότητα, και να απαιτήσουμε ξανά να οπλισθεί εκ νέου η κοινή Κριτική. Δεν υπάρχει πλέον ούτε το περιθώριο, αλλά ούτε και η πολυτέλεια, για καινούργιες ψευδαισθήσεις. Σήμερα η κατάσταση είναι επαναστατική κατάσταση. Τελευταία και παυλα. Η μηχανιστική και παθητική αναπαραγωγή ξεπερασμένων ιδεολογημάτων, π.χ. του τύπου ο Μπακούνιν είπε..., ή ο Μαρξ ανέφερε..., θα ενδιέφερε, εν έτει 1996, ελαχιστότατα τόσο τους ίδιους όσο και την ίδια την Κοινωνική Επανάσταση.

Μόνον η γνησια, η αυθεντική ρηξη μπορεί να θάψει το νεκρο, για να μπορείσει να γεννηθεί επιτέλους το καινούργιο. Κι αυτό θα γίνει όταν η δίκαιη λαϊκή βία συναντηθεί με την Επαναστατική Πρακτική Θεωρία. Μέχρι τότε, μαύρα και θλιβερά πενήλα θα πλανώνται πάνω από την Ανθρωπότητα.

ΥΓ1. Πολυτεχνείο. 17 Νοεμβρη 1995. Λάθος; Σημενο ραντεβου: Προβοκατορες; Βαλτοί; Χαφιέδες; Αναντιρρητα τιποτε απο ολα αυτα. Απλως ιστορικο συναπαντημα με την Πρακτικη Θεωρια. Μακαρι την επομενη φορα να 'ναι ιστορικό ραντεβου. Γι' αυτό σου λέω: "Τράβα το δρομο σου κι άσε τον κόσμο να λείει..."

ΥΓ2. Είναι αναφαιρετο κεκτημενο, κατα την ταπεινη μας άποψη, ολοι οι συντροφοι του χωρου να απολαυσουν της ίδιας αλληλεγγυης απ' αυτον. Αλληλεγγυη στον Χριστοφορο Μαρίνο.

Η φωτογραφία που είχαμε δεν έβγαινε καλή. Ψάχνουμε να βρούμε εκείνη με το «γουνάκι»...

Ο αρχισυμμορίτης Β.Κόκκινος

οποίους το συνεπές αριστερό κίνημα έχει χρέος να απομονώσει» !!! ☛ Από κοντά στους παραπάνω, σύρθηκε κι η ΑΥΡΙΑΝΗ με ένα κατάπτυστο δημοσίευμα (υπαγορευμένο απ' τον φίλο της τον Β.Κόκκινο, προφανώς, αφού κυριολεκτικά δεν ήξερε τί έγραφε)...

Δνή... διεδνή... διεδνή... διεδνή... διεδ

ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ : Άγριοι διαδηλωτές οργάνωσαν εκδηλώσεις διαμαρτυρίας έξω από 3 κέντρα απασχόλησης εργατικού δυναμικού, στο Brighton, κατέλαβαν το ένα, σκαρφάλωσαν στην στέγη του Metropole Hotel που φιλοξενούσε τη συνδιάσκεψη του Εργατικού Κόμματος και προχώρησαν στην κατάληψη του Grand Met, ενός «κέντρου ειδικευσης ανέργων». Στην όλη κινητοποίηση, στις 2 Οκτώβρη 1995, συμμετείχαν περισσότεροι από 70 άνεργοι από το Brighton, το Λονδίνο, την Οξφόρδη και το Reading. Στο Εδιμβούργο της Σκωτίας, άλλοι άνεργοι κατέλαβαν τα 3 κέντρα «απασχόλησης εργατικού δυναμικού» της πόλης. Αφορμή των κινητοποιήσεων, που συνεχίστηκαν και σ' άλλες πόλεις τους επόμενους μήνες κι εντείνονται συνεχώς, αποτέλεσε η ψήφιση του Job Seekers Allowance, ενός νόμου που μειώνει το χρόνο επιδότησης των ανέργων από τον ένα χρόνο στους 6 μήνες. Η εφαρμογή του νέου νόμου προβλέπεται να αρχίσει τον Οκτώβρη του 1996.. (Από το Counter Information, No.44, Νοσ'Δεκ 1995 - Ιαν 1996).

ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ : Δυο χρόνια μετά την αντιφασιστική - αντιρρατσιστική διαδήλωση στο Welling, στο νοτιοανατολικό Λονδίνο, 14 άνθρωποι κρίθηκαν ένοχοι και 9 απ' αυτούς οδηγήθηκαν στις φυλακές. Αυτός ήταν ο θλιβρός επίλογος της μεγαλειώδους εκείνης διαδήλωσης, στην οποία είχαν συμμετάσχει δεκάδες χιλιάδες αντιφασιστές και η οποία διαλύθηκε βίαια από πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις. Φυσικά, κανείς αστυνομικός δεν παραπέμφθηκε σε δίκη, αφού τα βίντεο - όπου φαίνονταν οι αστυνομικοί να κακοποιούν ανυπεράσπιστους και

άοπλους διαδηλωτές - ...χάθηκαν κατά «μυστηριώδη τρόπο» (!).

Στο μεταξύ, οι 9 διαδηλωτές που έχουν κλειστεί στις φυλακές :

- Karl Anacoura, RN0599
  - Sanjiv Karia, RN0598
  - Steven Kelly, RN0318
- (στις φυλακές HMP Elmley, Church Rd, Sheerness, Kent ME12 4AY, UK)
- Mark Gay, RN0394
  - Paul Gay, RN0593
  - Charles Ryder, RN0595
  - Russel Wild, RN0597
  - John McFeely, RN0596
- (στις φυλακές HMP Canterbury, 46 Longport, Canterbury CT1 1PJ, UK)

περιμένουν απ' όλους μας, έστω και λίγα λόγια συμπαράστασης.

(Δεν ξέρουμε ακόμη τί έγινε με τον 9ο κρατούμενο). (Από το Counter Information, No.44, Νοσ'Δεκ 1995 - Ιαν 1996).

ΚΥΠΡΟΣ (1) : «Σάλος έχει ξεσπάσει στην Κύπρο από τις αποκαλύψεις ότι αστυνομικοί ενέχονται σε πράξεις που παραβιάζουν τους νόμους και το σύνταγμα, όπως δολοφονίες, κακοποιήσεις πολιτών και κινήσεις για την ανατροπή του πολιτεύματος...». Μ' αυτά τα λόγια περιγράψανε τα δελτία ειδήσεων τα όσα συμβαίνουν τις τελευταίες μέρες στην Κύπρο. Μέχρις εδώ όλα, λοιπόν, καλά... Η μήπως δεν είναι έτσι; Εμείς δεν ξεχνάμε τις φθινοπωρινές δηλώσεις του Κληρίδη (λίγο πριν πάει στη Νέα Υόρκη για το γιορτασμό των 50 χρόνων του ΟΗΕ), που ζητούσε να χορηγηθούν στην κυβέρνηση αυξημένες αρμοδιότητες, προκειμένου «να παταχθεί το οργανωμένο έγκλημα». Ούτε έχει περάσει τόσος χρόνος ώστε να ξεχάσουμε την περιεργή εκείνη ιστορία με τον ΕΚΑΣ. Λίγες εβδομάδες, άλλωστε, πριν «ξεσπάσει» ο

παραπάνω «σάλος», κυπριακό δικαστήριο επεδίκαζε αποζημίωση 50.000 κυπριακών λιρών (πάνω από 2 εκατομμύρια δραχμές) στους συγγενείς ανθρώπου που είχε δολοφονηθεί από αστυνομικούς κατά «τη διάρκεια της εκτέλεσης των καθηκόντων τους», αναγνωρίζοντας ότι ο τρόπος εκτέλεσης αυτών των καθηκόντων ήταν εσφαλμένος, κι επιρρίπτοντας την ευθύνη στο κράτος (αφού αυτό καταδικάστηκε στην πληρωμή της αποζημίωσης). Έτσι, λοιπόν, με το δίκιο του αναρρωτιέται κανείς : «Μα, μετά από τόσο καιρό, θυμήθηκαν ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα με την εγκληματική δραστηριότητα των μπάτσων; Ή μήπως, οι λόγοι του τωρινού «σάλου» οφείλονται σε άλλους λόγους;». Δυο μέρες, πάντως, μετά τον πρώτο «σάλο», ξέσπασε ο δεύτερος, όταν η κυπριακή κυβέρνηση προχώρησε σε «εκκαθάριση» της ηγεσίας της αστυνομίας. Σύμφωνα με την αντιπολίτευση (ΑΚΕΛ, ΕΔΕΚ), η όλη υπόθεση δεν είναι παρά η «εκδήλωση ενός αναμενομένου κυβερνητικού πραξικοπήματος με στόχο την άλωση της κυπριακής αστυνομίας και την εκδίωξη απ' αυτήν των δημοκρατικών στελεχών...». Σ' αυτό συνηγορεί η απομάκρυνση (εξαναγκασμός σε παραίτηση) του υπαρχηγού της αστυνομίας Κ. Παπακώστα, γνωστών αντιχουντικών πεποιθήσεων (είχε φυλακισθεί κατά το πραξικόπημα της 15/7/1974) και η αντικατάστασή του από τον Πανίκο Χατζηλοΐζου που θεωρείται «άνθρωπος του Κληρίδη» και που κατηγορείται ότι έχει δηλώσει ψευδή ημερομηνία γέννησης ώστε να μπορέσει να προαχθεί και να μην αποστρατευθεί. Όπως και νάχει το πράγμα, εμάς μας απασχολούν κάποια ερωτήματα (που πέρασαν και στα «φυλά» των κυπριακών εφημερίδων) σχετικά με ψιθυριζόμενη ανάμι-

ξη της ελληνικής ΕΥΠ στα εν Κύπρω διαδραματιζόμενα... Λέτε;

ΚΥΠΡΟΣ (2) : Σε φυλάκιση 2 μηνών καταδικάστηκε στις 5 Γενάρη 1996 από το επαρχιακό δικαστήριο της Λευκωσίας ο Αλή Ισχάν Γιασάρ που κρίθηκε ένοχος για «παράνομη είσοδο στη χώρα». Ο Γιασάρ, είχε μπει το 1987 στην κατεχόμενη βόρεια Κύπρο από το λιμάνι της Αμμοχώστου. Στις 4/1/96 πέρασε «λαθραία» στην μηκατεχόμενη Λευκωσία, όπου και συνελήφθη. Στο δικαστήριο, δήλωσε ότι είναι Κούρδος κι ότι έφυγε από τη βόρεια Κύπρο λόγω των καταπιεστικών συνθηκών που επικρατούν εκεί και κατέφυγε στο νότο, όπου υπάρχει ελευθερία... Τί να πρωτοθαμάσει κανείς; Την καταπίεση στην βόρεια Κύπρο; Την ελευθερία στη νότια Κύπρο; Το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (ιδιαίτερα των Κούρδων); Ή απλά την «νέα» τάξη πραγμάτων;

ΚΡΟΑΤΙΑ : «Μια στο καρφί και μια στο πέταλο». Η φράση θα μπορούσε να είναι ο τίτλος κάποιας επιστημονικής ανάλυσης της πολιτικής της «νέας» τάξης πραγμάτων στον χώρο της πρώην Γιουγκοσλαβίας... Μετά τη Σερβία, έρχεται, λοιπόν, κι η σειρά της Κροατίας να κατηγορηθεί για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μαθαίνουμε ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ... «ετοιμάζεται» να καταδικάσει την Κροατία «με ιδιαίτερα σκληρή γλώσσα»... πριν τις 15 του ερχόμενου Φλεβάρη (!). Συμφωνούν - μας λένε - σ' αυτό Γερμανία, ΗΠΑ, Γαλλία, Βρετανία, Ρωσία και Ιταλία... Λέτε να παραπεμφθεί στο διεθνές δικαστήριο κι ο Φράνιο Τούτζμαν;

ΓΑΛΛΙΑ : Συγκρούσεις αστυνομικών και απεργών σημειώθηκαν στις 5/1/96 στη Μασσαλία, όταν οι μπάτσοι προσπάθησαν να εκκενώσουν τα αμαξοστάσια της εταιρίας Apenque στη Μασσαλία από τους εργαζόμενους που τα έχουν καταλάβει εδώ και ενάμισυ μήνα και να συνοδεύσουν απεργοσπάστες στους χώρους εργασίας. Οι απεργοί εμπόδισαν την αστυνομική επιχείρηση με πραγματικό καταγισμό από πέτρες που είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό αρκετών απεργοσπαστών και μπάτσων. Η απεργία στην Apenque είναι η μόνη που συνεχίζεται στη Γαλλία μετά την «ανακωχή» που συνήψαν οι εργαζόμενοι κι η κυβέρνηση των Chirac-Juppe πριν τις γιορτές.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ : Φωτιάς ανάβει στο Ισραήλ - αλλά και στην υπό τον Αραφάτ παλαιστινιακή διοίκηση των αυτόνομων περιοχών - η δολοφονία του Γιεχιγιά Αγιάς, ηγετικού στελέχους της φανατικής ισλαμικής οργάνωσης Χαμάς, που - ως συνήθως - αποδίδεται στη Μοσάντ (αν και μερικοί υποστηρίζουν πως είναι έργο της Φατάχ του Αραφάτ). Η τελευταία αυτή πολιτική δολοφονία, πάντως, δεν δείχνει παρά την ένταση του ενδοπαλαιστινιακού αγώνα για την κατάληψη της εξουσίας, αλλά και τις δυσκολίες που συναντά η εγκαθίδρυση της ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Το ίδιο, άλλωστε, δείχνει και η δολοφονία - στα τέλη του περασμένου χρόνου - του Ισραηλινού πρωθυπουργού Γιτζχάκ Ραμπίν (πρώην ιέρακα και κατόπιν ειρηνιστικής περιστεράς) από φανατικό σιωνιστή. Τελικά, εκείνο που αποδεικνύεται είναι πως οι

διπλωμάτες είναι οι χειρότεροι δυνατοί ειρηνοποιοί, αφού προσπαθούν να επιβάλουν την ειρήνη με την ισχύ των όπλων τους κι αφού την ειρήνη δεν την εννοούν παρά σαν διαίωσιση της εξουσίας τους και της κυριαρχίας του μεγάλου κεφαλαίου. Όσο για τους λαούς, αυτοί έχουν πάντα το δικαίωμα της επιλογής : ή συναινούν στον εξανδραποδισμό τους ή σφαγίζονται...

ΠΟΛΩΝΙΑ : Αποσιωπήθηκε εντελώς απ'τον τύπο και τα ΜΜΕ (όχι μόνο τα ελληνικά) η σημαντικότερη (κατά την άποψή μας) είδηση των πρώτων ημερών του 1996. Στις 4/1, το συνταγματικό δικαστήριο της Πολωνίας έκρινε αντισυνταγματικό το νόμο για τη φορολόγηση του εισοδήματος που πραγματοποιήσαν οι Πολωνοί πολίτες το 1995, επειδή - κατά το σκεπτικό - δεν προηγήθηκε σχετική ενημέρωση του πολωνικού λαού. Πολύ θα θέλαμε να πιστέψουμε πως η παραπάνω απόφαση οφείλεται - έστω κι εν μέρει - στην περσινή εκλογική νίκη των κομμουνιστών. Απ'ό,τι φαίνεται, όμως, η απόφαση στρέφεται μάλλον εναντίον της νέας κυβέρνησης, αφού την αφήνει στην κυριολεξία άφραγκη. Όπως και νάναι, οι διαμάχες κι οι αλληλοφαγωμάρες των εξουσιαστών, αποτελούν - κατά τεκμήριο - πηγή ευτυχίας για τους λαούς.

ΤΟΥΡΚΙΑ : Μια άλλη εκλογική αναμέτρηση της χρονιάς που πέρασε, ωστόσο, φάνηκε να συγκινεί ιδιαίτερα τους ανά τον κόσμο (και περισσότερο ανά την Ελλάδα) δημοσιογράφους. Η εκλογική νίκη των Ισλαμιστών

του Ερμπακάν στην Τουρκία και η ήττα της Τανσού Τσιλλέρ (στις 24/12/95) δημιούργησε «έντονες ανησυχίες» σ' όλους τους πολιτικούς σχολιαστές, σχετικά με το μέλλον των σχέσεων της Τουρκίας με την Ενωμένη Ευρώπη, τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ κλπ. Φυσικά, δεν μας πολυαπασχολεί το μέλλον αυτού του είδους των σχέσεων. Μας ενδιαφέρει, όμως, η εξέλιξη των σχέσεων της τουρκικής εξουσίας με τον τουρκικό λαό. (Με την ευκαρία αυτή, ας πούμε ότι οι μόνοι που - ακροθιγώς - αναφέρθηκαν στο άν και ποιόν ρόλο θα παίζει στις εξελίξεις η τουρκική αριστερά, ήταν οι ομιλητές στο «Συνομιλιό Τραπεζί της Κυριακής» που μεταδίδεται κάθε Κυριακή απ'το πρώτο πρόγραμμα της ΕΡΑ, μ'επιμέλεια του Νικόλα Βουλιέλη. Βέβαια, το ερώτημα δεν απαντήθηκε στη ραδιοφωνική αυτή εκπομπή. Μια πρώτη απάντηση πάντως έδωσαν πριν λίγες μέρες οι εξεγερμένοι κρατούμενοι των τουρκικών φυλακών, για τους οποίους γράφουμε σε άλλη σελίδα).

ΓΑΛΛΙΑ : «Μονόπλευρος αφοπλισμός». Αυτός είναι ο τίτλος του κύριου πρωτοσέλιδου άρθρου του τεύχους της 162 (Γενάρης 1996) της γαλλικής «επιθεώρησης Αναρχικής σύνθεσης» Le Libertaire. Οι πρόσφατες πυρηνικές δοκιμές της Γαλλίας στην γαλλική Πολυνησία κάνουν το θέμα άκρως επίκαιρο κι ενδιαφέρον. Δημοσιεύουμε, λοιπόν, ολόκληρο το άρθρο, που το θεωρούμε ιδιαίτερα ενημερωτικό. Δύναμη αποτροπής ή ριπές επέμβασης; Με την ανάπτυξη των ατομικών όπλων και την εξέλιξη του ρόλου του στρατού, οι ιθύνοντες της χώρας μας θέλουν να οδηγήσουν τη Γαλλία, στα επόμενα χρόνια, στο ν'αναλάβει το ρόλο του χωροφύλακα της Ευρώπης;

Απόσυρση των πυραύλων του οροπεδίου της Albion. Τον Ιούνιο, ο πρόεδρος της δημοκρατίας ανακοίνωνε την επανάληψη των πυρηνικών δικαιωμάτων και ζήτησε απ'την κυβέρνηση να εξετάσει τους όρους κατάργησης του οροπεδίου της Albion, που αποτελεί το «σιλό» των επίγειων πυρηνικών όπλων εδάφους-εδάφους, θαμμένων στο έδαφος της Ανώ Προβηγκίας. Οι λόγοι που επικαλέστηκε ο Jacques Chirac αφορούσαν την παλαιότητα και την τρωσιμότητα αυτών των όπλων. Όπως φαίνεται, αυτή η ταχύτητα με την οποία μειώνεται η αξιοπιστία αυτών των όπλων αποτελεί μια σταθερή παράμετρο της πυρηνικής πολεμικής «μηχανής». Μ'άλλα λόγια, ο πυρηνικός εξοπλισμός «γερνάει πολύ» (το ίδιο συμβαίνει, βέβαια, και με τα συμβατικά όπλα) και πρέπει κανείς να το ανανεώνει διαρκώς, χωρίς ο λαός να μπορεί να επέμβει. Η «αυτοκαλούμενη παλαιότητα» αυτών των όπλων είναι, χωρίς αμφιβολία, σχετική, εφόσον ορισμένοι «ανώτατοι» αξιωματικοί θεωρούν ότι αυτοί οι «στρατηγικοί πύραυλοι» έχουν μπροστά τους 5-6 χρόνια ζωής προτού κριθούν ξεπερασμένοι! Πού βρίσκεται, λοιπόν, η αλήθεια; Οι πύραυλοι του οροπεδίου της Albion, εγκατεστημένοι στο έδαφος της μητροπολιτικής Γαλλίας, αποκλειστικά - τουλάχιστον, αυτό μπορούσαμε να υποθέσουμε - στην άμυνα της Γαλλίας, σε περίπτωση παραβίασης των συνόρων της. Όπως θα δούμε, το πράγμα δεν ήταν απ'την αρχή τόσο ξεκάθαρο! Και τώρα, οι νέοι στρατιωτικοί προσανατολισμοί, με τους εκτοξευτήρες πυραύλων στα πυρηνικά υποβρύχια (Sous-marins Nucleaires Lance-Engins = SNLE), με τα 320 αεροπλάνα τύπου Rafale (Ριπή), με το αε-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα
ροπλανοφόρο Charles de Gaulle και πιθανότατα με κάποιον ακόμη του ίδιου τύπου, ... θα μετατρέψουν αυτή τη δύναμη αποτροπής σε δύναμη επέμβασης.

Νέοι προσανατολισμοί

«Νέοι προσανατολισμοί»... Νέοι άνθρωποι; Η τοποθέτηση επικεφαλής του κράτους διαφορετικών ανθρώπων με σκοπό τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής, αφού εκείνοι που διακήρυσσαν το σοσιαλισμό τους δεν είχαν θελήσει να βγουν απ' το καπιταλιστικό σύστημα, επέτρεψε στις ένοπλες δυνάμεις ν' αποκτήσουν νέους επικεφαλής. Αυτοί οι νέοι επικεφαλής είναι : ο στρατηγός Douin, που τοποθετήθηκε τον Αύγουστο στη θέση του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας και που, πάνω απ' όλα, θεωρείται υποστηρικτής των αεροπλάνων «Rafale», ο αντιναύαρχος Delaupay, που τοποθετήθηκε τον Σεπτέμβριο επικεφαλής του ιδιαίτερου επιτελείου του προέδρου της δημοκρατίας και είναι ειδικευμένος στους πυραύλους και στο πυροβολικό του ναυτικού. Έτσι λοιπόν όλα έχουν τακτοποιηθεί ώστε τα «Rafales», τα υποβρύχια, οι πύραυλοι, τα αεροπλανοφόρα... να τεθούν σε λειτουργία, έστω κι αν ορισμένα προγράμματα πρόκειται να καθυστερήσουν για λίγο.

Ζωτικά συμφέροντα

Μέχρι την πτώση του τείχους του Βερολίνου, η δύναμη αποτροπής βασιζόταν στην στρατηγική του αδύναμου απέναντι στον ισχυρό. (Κάποιος ισχυρός, μέσα στην τότε συγκυρία, η ΕΣΣΔ, δεν θα τολμούσε, όπως φαίνεται, να μας επιτεθεί, επειδή θα βρισκόταν εκτεθειμένη σε μια άμεση απάντηση! Παραμένει ανοιχτό το θέμα αν οι πύραυλοι θα έφταναν ποτέ στον προορισμό τους...). Μετά την πτώση του τείχους, μιλούν για «αποτροπή προς όλα τα αξιμούθια» (προς

όλες τις κατευθύνσεις), για την υπεράσπιση των «ζωτικών μας συμφερόντων»...

Τι σημαίνει «υπεράσπιση των ζωτικών μας συμφερόντων»;

Στις μέρες μας, τα ζωτικά συμφέροντα δεν θα μπορούσαν να ταυτισθούν με το εθνικό έδαφος. Η διεθνής στρατηγική, τα ενεργειακά αποθέματα, ... για παράδειγμα, αποτελούν, για τους «φατισμένους» στρατηγικούς μας εγκεφάλους, συμφέροντα ζωτικά. Είναι φανερό πως αυτά τα ζωτικά συμφέροντα δεν βρίσκονται εντός των συνόρων μας, εξ ου και η ανάγκη να διαθετούμε υποβρύχια, «Rafales», πυραύλους, αεροπλανοφόρα... που θα πηγαίνουν μακριά απ' τη χώρα μας να χτυπήσουν όποιους θα είχαν την πρόθεση να βλάνουν τα «ζωτικά μας συμφέροντα». Σαν να μην υπήρχαν άλλα μέσα για να τα διαφυλάξουμε. Ιδίως αφού, εν πάση περιπτώσει, ακόμη κι ύστερα από κάποια δυναμική επέμβαση, θα πρέπει κανείς να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Η διαφορά αυτών των τελευταίων διαπραγματεύσεων με όσες γίνονται πριν από κάθε επέμβαση είναι πως στην πρώτη περίπτωση θα υπάρχουν «σπασμένα» και άρα θα αναπτύχθει κάποιο εμπόριο απ' το οποίο κάποιοι θα κερδίζουν τη στιγμή που κάποιοι άλλοι - οι πολλοί - θα κλαίνε τους νεκρούς τους.

Αυτή η θεωρία της «υπεράσπισης των ζωτικών συμφερόντων» είναι ήδη πολύ παλιά. Το καλοκαίρι του 1964, ο στρατηγός de Gaulle, σ' ένα απόρρητο σήμα προς το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας, θεωρούσε πως «η Γαλλία πρέπει να αισθάνεται ότι απειλείται από τη στιγμή που θα παραβιάζονταν τα εδάφη της Ομοσπονδιακής Γερμανίας και της Μπε-Νε-Λουξ (Βέλγιο-Ολλανδία-Λουξεμβούργο)». Καταλαβαίνει κανείς ότι η αντίληψη πως η Γαλλία έχει «τα δικά της

ζωτικά συμφέροντα», που δικαιολογούν την απειλή μας πυρηνικής απάντησης, ξεπερνάει την στενή γεωγραφική έννοια των εθνικών συνόρων. Από τη στιγμή κιόλας της γέννησής της, η «δύναμη κρούσης» ήταν δύναμη επέμβασης κι όχι απλά αμυντική!

Μπροστά στο κύμα διαμαρτυριών εναντίον των πυρηνικών δοκιμών, οι Chirac, Juppe, Millon και σία, μην ξέροντας πια πώς να αντιδράσουν, διακήρυσαν ότι οι δοκιμές αυτές θα επέτρεπαν την αποφασιστική ολοκλήρωση των γαλλικών πυρηνικών εξοπλισμών, αλλά αυτή η αποτρεπτική δύναμη θα έμπαινε στην υπηρεσία της Ευρώπης. Στην παρούσα φάση, το πεδίο των ζωτικών συμφερόντων είναι πολύ πιο εκτεταμένο απ' ό,τι το πεδίο των συμφερόντων μόνο της Γαλλίας. Αν αυτή η πρόταση έπαιρνε σάρκα και οστά, τότε η «γαλλική δύναμη κρούσης» θα έπρεπε να επεμβαίνει σ' όλα τα σημεία του πλανήτη. Ορισμένοι, συγκεκριμένα στη Γερμανία, θα ήταν διατεθειμένοι να εξετάσουν αυτό το ενδεχόμενο, θέτοντας ωστόσο έναν όρο : «Οι Γερμανοί δεν θέλουν σε καμιά περίπτωση να είναι αυτοί που θα πατήσουν το κουμπί». Έτσι, «τα καθάρματα οι επεκτατιστές» θα είναι οι Γάλλοι και αυτοί θα είναι οι πρώτοι που θα εκτεθούν στην απάντηση του εχθρού. Σύμφωνα με τον Francois Fillon (αναπληρωτή υπουργό), η «Δύναμη Ταχείας Αντίδρασης» στη Βοσνία (τόσο επιθυμητή από τον Jacques Chirac) θα μπορούσε να είναι το προσχέδιο του ευρωπαϊκού ένοπλου βραχίονα που θα αποσκοπούσε στην διασφάλιση της άμυνας της. Ο στόχος ήταν η επίτευξη μιας ευρωπαϊκής συναίνεσης στην ανάθεση της άμυνας της Ένωσης στις γαλλικές και βρετανικές πυρηνικές δυνάμεις. Προσοχή όμως : η προ-

σέγγιση Γαλλίας/Βρετανίας στον τομέα των πυρηνικών όπλων και η ιδέα της δημιουργίας μιας τριμερούς ομάδας εργασίας Γερμανίας, Γαλλίας και Βρετανίας σ' αυτόν τον τομέα, θα είναι πολύ επικίνδυνη για το μέλλον μας.

Το γαλλικό πυρηνικό

οπλοστάσιο αποτελείται από :

● Τη στρατηγική δύναμη (Force Strategique : FOST) = υποβρύχια.

● Την αεροπορική στρατηγική δύναμη (Force Aerienne Strategique : FAS) = αεροπλάνα, πύραυλοι.

Προορισμός και των δυο αυτών δυνάμεων είναι - αν χρειαστεί - να πλήξουν στόχους οικονομικούς, βιομηχανικούς και δημογραφικούς. Στο τελευταίο αυτό σημείο, οι ιθύνοντές μας θα πρέπει να εξηγήσουν το πώς είναι δυνατόν να βλέπτε τα ζωτικά συμφέροντα της Γαλλίας ο πληθυσμός κάποιας άλλης χώρας. Ένας τέτοιος πληθυσμός δεν θα ήταν περισσότερο υπεύθυνος για την ηγεσία του απ' ό,τι είμαστε εμείς για τον Jacques Chirac, φερ' ειπείν τη στιγμή που παίρνει την αμετάκλητη απόφαση της επανάληψης των πυρηνικών δοκιμών ή απ' ό,τι ήταν οι Ιρακινοί όταν ο Σαντάμ Χουσεΐν αποφάσισε να εισβάλει στο Κουβέιτ.

Δυο συμπληρωματικές παρατηρήσεις

Στα τέλη του 1996, τα χρέη της Κοινωνικής Πρόνοιας (σημ. του Α. : δηλαδή των ασφαλιστικών ταμείων) θα φτάσουν τα 260 δισεκατομμύρια φράγκα (πάνω από 12 τρισεκατομμύρια δραχμές). Η εγκατάλειψη, επομένως, των προαναφερθέντων εξοπλιστικών προγραμμάτων θα επέτρεπε την ομαλή επανελειτουργία του ασφαλιστικού μας συστήματος, χωρίς την επιβολή του RDS (Remboursement de la Dette Sociale = Εξόφληση του Κοινωνικού Χρέους. Σημ. του Α. :

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Διεδνή... διεδνή... διεδνή... διεδνή... διεδνή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Πρόκειται για την αφορμή των πρόσφατων μαχητικών κινητοποιήσεων των Γάλλων εργαζομένων), που δημιουργήθηκε τα τελευταία 13 χρόνια κι αυξάνει με ετήσιο ρυθμό 0,5%. Θα υπήρχε μάλιστα κι η δυνατότητα βελτίωσης του συστήματος της υγείας και της εκπαίδευσης, χωρίς την επιβολή επιπρόσθετων φόρων.

Κάθε χρόνο διεξάγονται δαπανηρότατες στρατιωτικές ασκήσεις. Κάθε χρόνο, π.χ., ένας πύραυλος βγαίνει απ' το σιλό του οροπεδίου της Albion κι εκτοξεύεται απ' το πεδίο δοκιμών της Landes προς την κατεύθυνση των Αζορών (στον Ατλαντικό), ευτυχώς χωρίς την πυρηνική κεφαλή του. Θα ήταν ενδιαφέρον να μάθει κανείς πόσο κοστίζουν αυτά τα «πυροτεχνήματα»... Και, βέβαια, δεν είναι τα μόνα...

Μεγάλη δύναμη ;

Η Γαλλία υπήρξε ίσως μια μεγάλη δύναμη βασιζόμενη στην αποικιακή της αυτοκρατορία κι εκμεταλλευόμενη τον πλούτο της. Σήμερα, ευτυχώς για τους λαούς που την αποτελούσαν, αυτή η αυτοκρατορία έχει διαλυθεί. Οι ιθύνοντες της χώρας μας, όμως, τόσο οι δεξιοί, όσο κι οι αριστεροί, εξακολουθούν να τρέφουν μεγάλες φιλοδοξίες. Η πρόταση, να τεθεί η γαλλική αποτρεπτική δύναμη στην υπηρεσία της Ευρώπης, θα τους επέτρεπε ίσως να ξαναβρούν το χαμένο μεγαλείο τους. Ο de Gaulle εξακολουθεί να ζει μέσα στο πνεύμα των πολιτικών μας όλων των τάσεων. Προτού να υιοθετήσει κανείς τη νοοτροπία των στρατιωτικών, πράγμα συχνά επικίνδυνο και πάντοτε άχρηστο, θα έκανε καλύτερα να ξαναδιαβάσει κάποιους μύθους του la Fontaine, ιδίως εκείνον για τον βάτραχο που ήθελε ν' αποκτήσει τις διαστάσεις του βοδιού. Αυτό θα ήταν επωφελές για εκείνον και, παράλληλα, θα έσωζε κι εμάς απ' το ν' ανατιναχτούμε μαζί με τις βόμβες μας.

Δεν έχουμε να κερδίσουμε τίποτε με το να παραστήσουμε τους ισχυρούς. Απ' εναντίας έχουμε να χάσουμε τα πάντα αν γίνουμε ο χωροφύλακας της Ευρώπης

Θα πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία και μια τέτοια αλλαγή περνάει μέσα από τον μονομερή αποπλισμό, που αποτελεί επαναστατική επιλογή.

Andre Weiss

Το θέμα, βέβαια, της γαλλικής πολιτικής και ιδιαίτερα των πυρηνικών δοκιμών (όχι μόνο των γαλλικών) δεν σταματάει εδώ. Το άρθρο του Libertaire δίνει πάντως κάποιες ενδιαφέρουσες πιχτές και πληροφορίες του θέματος. Επιφυλάσσουμε να επανέλθουμε...

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ : Με ποσοστό 88% κέρδισε τις πρώτες εκλογές των Παλαιστίνων ο Γιάσερ Αραφάτ. Το γεγονός σχολιάστηκε ποικιλότροπα απ' όλα τα ΜΜΕ και τον τύπο, τόσο στην Ελλάδα, όσο και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Οι περισσότεροι πολιτικοί σχολιαστές έσπευσαν να υμνήσουν τις «δημοκρατικές διαδικασίες». Κάποιοι - λιγότεροι - εξέφρασαν το φόβο τους για μια ενδεχόμενη δικτατοροποίηση του Αραφάτ, λόγω του μεγάλου αυτού ποσοστού. Σε ραδιοφωνική συνέντευξή του, ο εκπρόσωπος των Παλαιστίνων στην Ελλάδα τόνισε πως η εκλογή των 88 «αντιπροσώπων των Παλαιστίνων» των αυτόνομων εδαφών δεν καταργεί την εξόριστη παλαιστινιακή βουλή που «εκπροσωπεί» και τους πολύ περισσότερους Παλαιστίνους των εδαφών που εξακολουθούν να κατέχονται από το Ισραήλ. Παράλληλα, «έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου» στους Ισραηλινούς και τους Αμερικάνους, αφού - όπως είπε - η

συνέχιση της πολιτικής τους στην περιοχή ενισχύει τις θέσεις και τις γραμμές της Χαμάς και των Ισλαμιστών. Οι εκτιμήσεις αυτές του Παλαιστίνου διπλωμάτη, σε συνδυασμό με τα όσα συμβαίνουν στην Αλγερία, την Τουρκία και μια σειρά άλλες μουσουλμανικές χώρες, μας πείθουν ότι ήδη ο κλασικός «από βορρά κομμουνιστικός κίνδυνος» αντικαθίσταται από τον «από τρίτου κόσμου ισλαμικό» ομόλογό του. Εν πάση περιπτώσει, αυτό που δεν είδαμε στα ΜΜΕ και στον τύπο, ήταν κάποια ανάλυση της παλαιστινιακής κοινωνίας και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι Παλαιστίνιοι, τώρα που ο αφέντης δεν είναι «εχθρός κι αλλοεθνής», αλλά «ομοεθνής και φίλος»...

ΤΟΥΡΚΙΑ : Η εκλογική νίκη των Ισλαμιστών του Ερμπακάν (λίγο γιαλαντζή Ισλαμιστών, είναι η αλήθεια) κι η αδυναμία συνεννόησης Τσιλλέρ-Γιλμάζ δημιουργούν «κρίση» στην πολιτική ζωή της γειτονικής χώρας. «Κρίση» απ' την οποία, κατά τα φαινόμενα, επωφελούνται οι στρατιωτικοί κι οι εθνικιστικοί κύκλοι, όπως δείχνουν τα πρόσφατα επεισόδια με την βραχονησίδα, έξω απ' την Κάλυμνο. Λέμε «κατά τα φαινόμενα», επειδή τα εν λόγω επεισόδια έχουν (και θα έχουν) πολύ βαθύτερες επιπτώσεις και προεκτάσεις τόσο για την Τουρκία, όσο και για την Ελλάδα (όπου με κάτι τέτοια εξάπτονται οι ήδη εξημμένες κεφαλές των «εθνικιστών» απ' τον Πάγκαλο μέχρι τον Μιχαλολιάκο...)

ΒΟΣΝΙΑ : Η ΝΑΤΟϊκή/ΟΗΕδική κατοχή της Βοσνίας δεν φαίνεται να αποδίδει τους αναμενόμενους ειρηνικούς καρπούς. Αναμενόμενους, βέβαια, απ' τους απλούς ανθρώπους (της Βοσνίας, των γειτονικών της χωρών, αλλά και των χωρών που συμμετέχουν - σαν την Ελλάδα - στην πολυεθνική δύναμη κατοχής), γιατί, φυσικά, οι κυβερνήσεις των εμπλεκόμενων γνωρίζουν ότι αυτό που ετοιμάζουν είναι ο «επόμενος γύρος»...

ΓΑΛΛΙΑ : Η έκτη πυρηνική δοκιμή της Γαλλίας στην περιοχή της κατεχόμενης Πολυνησίας πραγματοποιήθηκε στις 28/1/96, Ο Chirac άφησε να εννοηθεί ότι θα προχωρήσει και στις επόμενες 2 (απ' τις οποίες είχε, ωστόσο, ρητά παραιτηθεί). Παρ' όλα αυτά, δεν είδαμε - δυστυχώς - την μεγάλη πλειοψηφία των Γάλλων να αντιδρά. Οι μόνοι που - όπως και τις προηγούμενες φορές - διαδήλωσαν την αντίδρασή τους, ήταν ελάχιστοι Αναρχικοί, Οικολόγοι, Αριστεριστές που συγκεντρώθηκαν και φώναξαν τα συνθήματά τους («έπαιξαν» και μερικές «φιλές» με τους μπάτσους) το πρωί της 29/1/96 στο κέντρο του Παρισιού, Τί απογοήτευση για όσους, μετά τις εργατικές κινητοποιήσεις του περασμένου μήνα, περίμεναν τον «νέο Μάη»...

Εδώ και λίγες μέρες άρχισαν να έρχονται τα έντυπα της «δήλωσης του εισοδήματος του 1995» Συμπληρώστε τα. Τ' αφεντικά έχουν έξοδα... ♣* Και, βέβαια, μην ξεχνάτε τον Ανδρέα Μακρυπίδη (τον πρόεδρο του σωματείου των εφοριακών ♣* Είναι αυτός που κάθε τόσο τολμάει να μας ζητάει να δείξουμε την αλληλεγγύη μας στους... αγώνες των εφοριακών! ♣* Κατά τα λοιπά, για μαν ακόμη φορά, **habemus papam !!!**, δηλαδή πρωθυπουργό... ♣* Λες και μας έλειψε το είδος τόσον καιρό που «δεν είχαμε»... ♣* Όσον αφορά τους **testiculos**, θεωρούνται «είδος εν επαρκεία»... ♣* Η πρώτη, πάντως ενέργεια του Σημίτη ήταν ενδεικτική των προθέσεών του : **ΣΥΣΚΕΦΘΗΚΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ (Θόδωρο Πάγκαλο), ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ (Άκη Τσοχατζόπουλο), ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (Βαγγέλη Βενιζέλο) και ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ (Κώστα Γείτονα), ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΟΥΣ... ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ (επιλεκτικά, Αλβανούς, Πακιστανούς, Ιρακινούς, Κούρδους, γενικά Αφρικανούς και γενικότερα τριτοκοσμικούς)...** ♣* Βλέπετε, οι πολιτικάντηδες είναι υποχρεωμένοι - έστω για ψηφοθηρικούς λόγους - να κρατούν και κάποια προσχήματα. Οι τεχνοκράτες δεν καταλαβαίνουν από τέτοια. Είναι αδιάστακτοι και ανερευθρίαστοι ♣* Α, ναι ! Είναι και «έντιμοι»... ♣* Φυσικά, απέναντι στην «τέχνη» τους και στους «μαικήνες» τους... ♣* Τον Κώστα Παπαπέτρου, τον θυμόμαστε σαν πρόδρομο του γαπισμού από τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70, τότε που ακόμη σπούδαζε δημοσιογραφία στον «Όμηρο»... ♣* Σήμερα, μετά 25 χρόνια, τον βλέπουμε να διαπρέπει και σαν χαφιάς ! ♣* Φυσικά, ούτε λόγος για διαγραφή του από την ΕΣΗΕΑ ♣* Μήπως, άλλωστε, διαγράφηκε από πουθενά ο επαγγελματίας εκβιαστής Γρηγόρης Μιχαλόπουλος (Ελευθέρη Ωρα, Τηλε-Γώρα, Νέοι Άνθρωποι); ♣* Μήπως διαγράφηκε ο ναζιστής Γιώργος Καρατζαφέρης (Tele-City); ♣* Μήπως διαγράφηκαν ο Καρσιώτης κι ο Ντάσκας (Ελευθέρος Τύπος); ♣* Ο Ζερβονικολάκης που απ'το Έθνος κατονόμαζε τον «εκτελεστή της 17Ν» στο πρόσωπο του Περικλή Κοροβέση κι η Αγγελική Νικολούλη (γυναίκα του Ζερβονικολάκη) που πασχίζει να ρίξει «φως στο τούννελ», εκθέτοντας και σπλώνοντας ανήλικα παιδιά στα «αναμορφωτήρια» της χώρας; ♣* Ο... ΚΥΠοφάγος πράκτορας (κύριος οίδε ποιών υπηρεσιών και ποιών συμφερόντων δεν είναι πράκτορας) Κυριάκος Διακογιάννης της Αυριανής; ♣* Το δίδυμο των λαγωνικών (Κουτουζής-Κρεμυδάς) που έστειλαν τον Τσεβά (ο αποθανών, εδώ, δεν δεδικαίωται) να κυνηγάει την τρομοκρατία στην κούνια του μωρού της Φιλίνης; ♣* Η μήπως διώχτηκαν απ'το επάγγελμα ο Γιώργος Κοντωνής κι ο Γιώργος Παπαδάκης (που «γνώριζαν» - απ'τα κρατικά ερτζιανά - «την ταυτότητα των, κατά καιρούς, γνωστών-αγνώστων», ή ο «ειδικός επί της τρομοκρατίας» και καταγγελλόμενος σαν «μσθωτός της CIA», Γιώργος Μαύρος (Αυγή, Ελευθεροτυπία κλπ) ή ο υπερασπιστής και απολογητής του Μελίστα, Γιάννης Μαρίνος (Οικονομικός Ταχυδρόμος) ή ο «Σαΐνης» Γιώργος Φιλιππάκης που κάρφωνε από την Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία συναδέλφους του (της ίδιας εφημερίδας) σαν μέλη του ΕΛΑ (σήμερα εξακολουθεί να παριστάνει τον Ροβεσπιέρο από τις συχνότητες της ΕΡΑ) ♣* Θα μας πείτε, εδώ δεν διώχθηκε ποτέ από κανέναν ο αρχιχαφιάς της χούντας Νίκος Μαστοράκης... ♣* Γιατί όλα αυτά; ♣* Γιατί, τελικά, η ΕΣΗΕΑ αποφάσισε να... **ξεκαθαρίσει τη θέση της...** ♣* Πώς; Διαγράφοντας τον Θέμο Αναστασιάδη ! ♣* Φυσικά, καλά του έκανε. Ο Αναστασιάδης έχει προωθήσει στα έσχατα (;) όρια του ένα τουλάχιστον αηδιαστικό είδος γραφής, που, αντί να ενημερώνει, απλά εθίζει τον αναγνώστη στον πιο εκχυδαϊσμένο συνθηματικό λόγο και στην έλλειψη κάθε αναλυτικής σκέψης ♣* Το επόμενο βήμα της θα πρέπει να είναι, βέβαια, η καταγγελία του «Ιδρύματος Μπότση» ♣* Γιατί; Μα επειδή το εν λόγω «ίδρυμα» επαινέσε τα αδικήματα και βράβευσε πρόπερσι τον Αναστασιάδη για το... δημοσιογραφικό του έργο ! Και μάλιστα με σημαντικό χρηματικό ποσό, που ο Θέμος έσπευσε να το χαρίσει στην... ΣΦΕΒΑ !!! ♣* Τί είναι η ΣΦΕΒΑ; Είναι η «Συντονιστική Φοιτητική Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνα»... ♣* Πάρ'τον ένα και χτύπα τον άλλο ! ♣* Τελευταία στιγμή (επί του πιεστηρίου) : Κάποιοι μας είπαν πως ξεχάσαμε τον Σταύρο Ψυχάρη και τον Κώστα Χαρδαβέλα ♣* Μόνο αυτούς ; ♣*

Άγριο ξύλο έπεσε στον Πειραιά, στις 23/1/96, στη διάρκεια των εγκαίνιων των γραφείων της ναζιστικής «Χρυσής Αυγής» (Ηρώων Πολυτεχνείου 22 ή «Βασιλέως Κωνσταντίνου» - όπως ήταν η παλιά ονομασία του δρόμου κι όπως, χαρακτηριστικά έγραφε η «πρόσκληση» στη φυλλάδα των χιτλερικών). Η αστυνομία, φρονίμως ποιούσα, δεν παρενέβη και τα πράγματα σταμάτησαν, για την ώρα, εκεί.

Σε «ασφαλιστικά μέτρα» καταδικάζονται σωρηδόν τις τελευταίες μέρες οι ανήλικοι που πιάστηκαν στο Πολυτεχνείο στις 18/11/95. «Τίθενται υπό την επιμέλεια κοινωνικών λειτουργών (βλ. χαφιέδων) και υποχρεούνται στην παροχή κοινωνικής εργασίας (αυτό δεν ισχύει, γιατί ακόμη το κράτος δεν έχει οργανωθεί τόσο). Το αποτρόπαιο ελληνικό ρεκόρ, της χώρας με τους περισσότερους ανήλικους καταδικασμένους για τις ιδέες τους, έχει καταγραφεί σ' ελάχιστες εφημερίδες και βέβαια δεν έχει καν αναφερθεί στα ΜΜΕ. Σήμερα, ωστόσο, θα περιοριστούμε αυστηρά στην πληροφόρηση : Πρόεδρος του δικαστηρίου ανηλικών για το Γενάρη είχε οριστεί η Ρασιά. Στις δυο προτελευταίες δίκες, την αναπλήρωσε ο Ρόκας. Το όνομα της δικαστίνας στις δυο τελευταίες δίκες δεν το μάθαμε ακόμα. Σ' όλες τις δίκες, πάντως, εισαγγελέας ήταν η Δημητρίου.

**Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΚΑΙ Η
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥΣ
ΣΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΤΟΧΗΣ
ΤΗΣ ΒΟΣΝΙΑΣ
ΚΑΤΑΤΑΣΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ
ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΟΙΡΑ ΜΕ ΤΟΥΣ
CLINTON, KOHL, CHIRAC
ΚΑΙ ΛΟΠΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ.
ΘΑ ΤΟ ΑΝΕΧΤΟΥΜΕ ;;**

ΤΟΥΡΚΙΑ (τελευταία ώρα)

Η εξέγερση των κρατουμένων στις τουρκικές φυλακές (σε 29 φυλακές σ' όλη την χώρα κι όχι μόνο στην Umraniye), η δολοφονία του Metin Goktepe (και αρκετών άλλων, που δεν έγιναν γνωστοί), η συνεχιζόμενη γενοκτονία σε βάρος του κουρδικού λαού, αναγκάζουν την κυβέρνηση της Άγκυρας ν' αποδυθεί σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια «αφύπνισης του εθνικού συναισθήματος» των γειτόνων μας...

Η εξέγερση των κρατουμένων του Κορυδαλλού, η καταπάτηση του πανεπιστημιακού ασύλου, οι συνεχιζόμενες διώξεις των Αναρχικών, αναγκάζουν την κυβέρνηση της Αθήνας να μμηθεί την τουρκική ομολόγότης...

Και στις δυο περιπτώσεις, ο απλός κόσμος, οι εργάτες, οι άνεργοι, η νεολαία είναι αυτοί που θα την πληρώσουν...

**ΚΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ,
ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ :**

**ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ
ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΟΙ
ΜΟΝΟ ΜΙΑ «ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΔΙΩΞΗ»
ΚΙ ΕΝΑ «ΕΘΝΙΚΟ ΟΡΑΜΑ»
ΕΧΟΥΝ :**

**ΝΑ ΚΡΕΜΑΣΟΥΝ
Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΟΥΣ !!!**